

BI RAD

OZDRAVEL?

Janezov evangelij 5,6

UVOD

UVOD

Bi rad ozdravel? Da, ti.
Bi rad tudi ti ozdravel?

Pozdravljen! Dovolj, da te nagovorim kot te nagovarja sam Gospod in kot ti in jaz nagovarjava Boga: z besedico "TI". Naj to ne bo znamenje nespoštovanja, ampak želja, da bi TI in JAZ bolj razumela, da nama Gospod govori osebno, ker nama želi osebno pomagati v najinih boleznih.

Ko boš prebiral in prebirala razmišljanja o zdravju in o zdravilih, ki jih Božja beseda priporoča, ki jih Bog daje, ne pozabi, da ti jih daje, ker te ljubi. Tako kot je ljubil moža, ki je bil bolan 38 let. Ko ga je Jezus srečal, se mu je zasmilil, zato ga je z vso resnostjo vprašal: "Bi rad ozdravel?" Ne, ker tega Jezus ne bi vedel, ampak ker je hotel, da je bolnik izpovedal svojo stisko, ker ga je hotel poslušati in ga nato ozdraviti, a ne samo na telesu, temveč kot celotnega človeka v vseh njegovih vidikih.

Kaj pa ti? Si pripravljen priznati svojo bolezen najprej sebi in nato Bogu in nato sprejeti Božjo milost? Si upaš sprejeti, kar ti Gospod ponuja? Bog ti namreč zdravje ponuja zastonj, a da izkažeš svojo svobodno voljo, moraš izpolniti naročilo in se vreči v izziv, ki ti ga Božja beseda nalaga. Če boš naredil to, ti bo Bog to podaril. Ampak, verjemi, vedno ti bo Bog podaril veliko več, kot mu boš dal ti, pa naj se še tako potrudiš.

Janez takole poroča o dogodku v prvih 18 vrsticah 5. poglavja:

Potem je bil judovski praznik in Jezus je šel v Jeruzalem. V Jeruzalemu je pri Ovčjih vratih kopel, ki se po hebrejsko imenuje Betésda in ima pet pokritih stebrišč. V njih je ležalo veliko bolnikov: slepih, hromih in sušičnih. Čakali so na valovanje vode, kajti od časa do časa je prihajal v kopel Gospodov an-gel in vzburkal vodo. Kdor je po vzburkanju vode prvi vstopil vanjo, je ozdravel, najsi je imel katero koli bolezen. Med njimi je bil tudi človek, ki je bil bolan osemintrideset let. Jezus ga je videl, kako leži tam, in ker je vedel, da je že dolgo bolan, mu je rekel: »Bi rad ozdravel?« Bolnik mu je odgovoril: »Gospod, nimam človeka, ki bi me dal v kopel, kadar se voda vzburka. Medtem ko grem tja, se spusti pred menoj kdo drug.« Jezus mu je rekel: »Vstani, vzemi svojo posteljo in hodi!« In mož je takoj ozdravel. Vzel je posteljo in hodil.

Tisti dan pa je bila sobota. Zato so Judje govorili ozdravljenemu: “Sobota je. Ne smeš prenašati postelje!” On pa jim je odgovoril: “Tisti, ki me je ozdravil, mi je rekel: ›Vzemi svojo posteljo in hodi!‹“ Vprašali so ga: “Kdo je tisti človek, ki ti je rekel: ›Vzemi jo in hodi!‹“ Ozdravljeni pa ni vedel, kdo je tisti; Jezus se je namreč umaknil, ker je bila tam množica. Pozneje ga je Jezus našel v templju in mu rekel: “Vidiš, ozdravel si. Ne gréši več, da se ti ne zgodi kaj hujšega!” Mož je odšel in sporočil Judom, da je Jezus tisti, ki ga je ozdravil. Zaradi tega so Judje preganjali Jezusa, ker je takšne reči delal na soboto. Jezus pa jim je odvrnil: »Moj Oče dela do zdaj in tudi jaz delam.« Zato so si Judje še bolj prizadevali, da bi ga umorili, ker ni samo kršil soboto, ampak je tudi Boga imenoval za svojega Očeta in se tako delal enakega Bogu. (Jn 5,1–18)

Čeprav se zdi, da se zgodi samo telesno ozdravljenje, nam odlomek približa Božjo obljubo za naše zdravje na vseh ključnih področjih našega življenja. Jezus namreč ne ozdravlja samo telesa, ampak celega človeka.

Ko Jezus vstopi v Betesdo, pokrito kopel pri Ovčjih vratih Jeruzalemskega obzidja, je tam človek, ki je že 38 let bolan. Nato se zgodi nekaj, kar nas prevzame. Jezus ga opazi in ozdravi. Čeprav se nam na prvo žogo zazdi, da gre le za telesno ozdravljenje, pa Bog nikoli ne pozdravi samo enega dela človeka, ampak človeka v celoti. Človek je lahko namreč bolan na veliko načinov in če se nam zdi, da smo telesno zdravi, kolikor smo pač lahko na tem nepopolnem svetu, pa smo nekje nekako zagotovo bolni, ranjeni, zlomljeni. Ni namreč človeka brez rane in ni človeka brez bolezni, bolečine. Če se nam zdi, da smo popolnoma zdravi in nam nič ne manjka, se zagotovo motimo. Ta zmotna misel je največkrat kriva, da zavrnamo Božjo milost. Kajti Jezus človeka ne ozdravi kar tako, ampak ga najprej vpraša, če bi rad ozdravel. Božja milost zahteva našo vero. Naša vera, zaupanje in pre-pustitev Bogu pa omogoči spoznanje, da smo ubogi, bolni, zlomljeni in polni ran.

Mož v evangeliju je bil telesno bolan že 38 let. Ne vemo natančno, za kakšno bolezen je šlo, vemo pa, da je težko hodil ali sploh ni mogel hoditi, kajti sam potoži, da ne more priti do kopeli. Njegovo telo je bolno in Jezus ga telesno ozdravi:

»In mož je takoj ozdravel. Vzel je posteljo in hodil.«

(Jn 5,9)

Prepoznamo tudi duhovno ozdravljenje:

»Jezus mu je rekel: “Vidiš, ozdravel si. Ne gréši več, da se ti ne zgodi kaj hujšega!” « (Jn 5,14).

Duhovna bolezen se prepozna po simptomu, to je po grehu, ki je posledica tega, da smo daleč od Boga in da Njega ni v našem življenju, ker ga ne poznamo ali Ga zavračamo in Ga ne sprejmemo za svojega Boga in Gospoda. V tem je duhovna bolezen: odsotnost Boga. Ta bolnik pa po 38 letih Jezusa spozna in sprejme, kar se prepozna po tem, da gre in pričuje Zanj pred judi:

»Mož je odšel in sporočil Judom, da je Jezus tisti, ki ga je ozdravil.« (Jn 5,15)

Zdravje uma je v pravilnem dojetju realnosti, da torej spoznamo pravo resnico. Pravo resnico pa lahko preverimo le ob Božji besedi. Jezus je učitelj in kar nas on uči, je zdrava hrana za naš razum.

“Ozdravljeni pa ni vedel, kdo je tisti; Jezus se je namreč umaknil, ker je bila tam množica. Pozneje ga je Jezus srečal (našel) v templju in mu rekel ...“ (Jn 5,13–14a)

Ozdravljeni mož ni vedel. A Jezus mu pove, mu razloži, kaj se je zgodilo. Mož dobi spoznanje, zato kasneje more judom o Jezusu tudi govoriti. Resnica mu je razodeta po besedi, ki mu jo Jezus izreče, po Božji besedi torej.

Čustvena bolečina je največkrat prvi in najmočnejši opomnik, da je z nami nekaj narobe. Čustva sama niso ne dobra ne slaba. A vseeno nam neljuba čustva (strah, jeza, zavist, sram, ljubosumnost, občutek odrinjenosti, zapostavljenosti ...) lahko povzročijo veliko bolečin, če jih ne znamo pravilno izraziti in če nimamo nikogar, ob katerem bi jih lahko sprejeli in predelali.

»Med njimi je bil tudi človek, ki je bil bolan osemtrideset let. Jezus ga je videl, kako leži tam, in ker je vedel, da je že dolgo bolan, mu je rekel: “Bi rad ozdravel?” Bolnik mu je odgovoril: “Gospod, nimam človeka, ki bi me dal v kopel, kadar se voda vzburka.”« (Jn 5,5–7a)

Poskusimo si predstavljati hromega človeka, kako 38 let, kar je 13.880 dni, leži samo nekaj korakov v stran od kopeli, za katero meni, da ga bo rešila, pa nima nikogar, ki bi mu pomagal. 13.880 juter upanja, da mu bo kdo pomagal, ker sam ne zmore. In 13.880 večerov razočaranja in brezupa, ker nikogar ni bilo na pomoč, ker je sam. Njegova največja bolečina zagotovo ni v tem, da ni telesno zdrav, ampak čustvena bolečina, da je sam. Da je sam, odrinjen, pozabljen. Zato tudi njegov odgovor Jezusu vsebuje zgolj tožbo nad tem, da nima

nikogar. A to je laž, ki se je ugnezdila v njem, ker nekoga ima. Ima Boga. Bog pride mimo, Bog ga vidi, Bog ga pozdravi. Ob Bogu se umiriš, ker nisi sam, ker te ljubi. Ob nekom, ki te ljubi, pa zmoreš na zdrav način opraviti z vsemi čustvenimi pretresi.

Kako boleči in nezdravi so lahko naši odnosi.

“Bolnik mu je odgovoril: “Gospod, nimam človeka, ki bi me dal v kopel, kadar se voda vzburka. Medtem ko grem tja, se spusti pred menoj kdo drug.”“ (Jn 5,7)

Bog vstopa tudi v naše odnose. In življenje je znosno, ko si v odnosu in nisi sam, kajti ustvarjeni smo za bližino. Glavna bolečina bolnika je, da nima nikogar. Ne gre zgolj za pomoč pri prenašanju do kopeli, ampak bolj za to, da človek ne zmore in ne sme biti sam. V odnosih, ki jih živimo tukaj na zemlji, je žal tako, da največkrat vsak poskrbi zgolj zase. V njih ni prave ljubezni, ampak sebičnost in preračunljivost, ko vstopamo v odnos z drugim zgolj zaradi lastnih potreb, ki nam jih drugi lahko uresniči. Jezus pa ne stopi do bolnika zaradi sebe. Jezus je Bog in deluje iz prave ljubezni. K njemu stopi zaradi njega samega, ne zaradi sebe. To je prava ljubezen, ki sploh omogoči vsako drugo ozdravljenje. Ko dojamemo, kako nas Bog ljubi in to Božjo ljubezen sprejmemo, se lahko v nas začne proces ozdravitve.

Božja beseda nam pokaže tudi na vsakršno drugo zdravje, ki ga potrebujemo.

“Vzel je posteljo in hodil.” (Jn 5,9)

Bolnik ne more delati. Ne more ustvarjati. Ne more se sam preživljati. Težje mu je ustvariti družino. Jezus mu omogoči tudi vsa ozdravljenja na vseh teh in drugih področjih življenja. Ustvarjalno, polno življenje je pred njim, takšno, za kakršno je bil ustvarjen. Ne bo več odvisen. Sam bo poskrbel zase. Sedaj lahko sam prenaša svoja bremena.

Zato se moramo tudi mi ustaviti ob Jezusovem vprašanju: "Bi rad ozdravel?" Če me to vprašanje vznemiri, češ, saj nisem bolan, je odgovor: "Si, si." To vprašanje: "Bi rad ozdravel?" je namenjeno vsakemu človeku. Vprašanje namreč ni, ali si ali nisi bolan. Nekje in nekako zagotovo si in zaradi tega trpiš. Najti svojo bolezen je namreč izziv, preden te sploh Jezus lahko ozdravi. On bo to zagotovo storil, ko boš na Njegovo vprašanje zmožen odgovoriti: "Da, Gospod, bolan sem, Ti pa resnično si in resnično samo Ti zmoreš. Brez Tebe ne morem, zato: "Ozdravi me."

Pred tabo so kratki premisleki, kaj ti Bog po Božji besedi obljublja za ozdravljenje na 7 ključnih področjih človekovega življenja. Bog namreč želi človeku pomagati. Kot v svetopisemskih časih tudi danes želi ozdravljati, karkoli je bolnega. Bog nenehno ponuja ozdravljenje, nenehno sprašuje. Odzovi se. Naj ti prebiranje te knjižice pomaga, da boš dovolil Gospodu, da pride in te ozdravi.

pastor **Rick Warren**
prevedel in prilagodil **Sandi Koren**
za interno uporabo izdala župnija **Mozirje / Šmihel**

februar **2020**

Knjižica je brezplačna.
Naj ti koristi pri prizadevanju za zdravo življenje.

To knjižico in mnogo drugih zanimivih duhovnih vsebin lahko najdeš tudi na:
www.zupnija-mozirje.si